

Lådan

- fundera, diskutera och skriv

Ämne: Svenska, SVA, SFI

Årskurs: Gym, Vux,

Lektionstyp: reflektion och diskussion, skrivövning

Lektionsåtgång: 2-8

*Det här lektionsupplägget är gjort av Emma Frey-Skött.
Emma arbetade under många år som grundskollärare.
Nu för tiden skriver hon läromedel och lättlästa barn- och ungdomsböcker.*

Bokens handling

Ge mig.

Ge mig.

Ge mig.

En dag när Maxi kommer hem från jobbet står den bara där.

Lådan.

Den vill ha något av henne, men hon förstår inte vad.

Hon provar med sin saliv. Spottar.

Sedan med några droppar blod.

Men den är ändå inte nöjd.

Den kräver mer av henne.

Mycket mer.

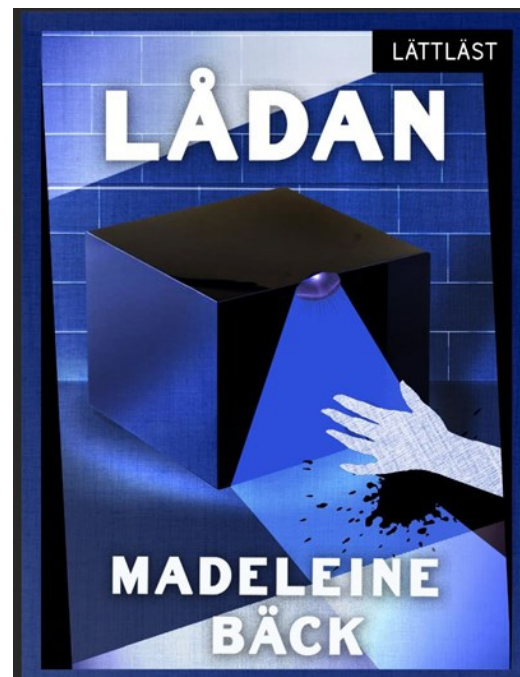
Innan du läser boken

Titta på bokens omslag.

Fundera på vad boken kan handla om.

Vilka ledtrådar om handlingen får du av bilden?

Läs baksidestexten. Vad får du för ledtrådar om handlingen?

Frågor att fundera runt

Här följer frågor till bokens avsnitt. Frågorna är sådana som ni kan fundera mycket runt. Diskutera frågorna i klassen eller i mindre grupper. Skriv ner svaren om ni vill.

MTM:s skolwebb
mtm.se/skola

s. 5 - 11

- Vad får du veta om huvudpersonen Maxi?
- Vem är Sara?
- Vad är det som har hänt mellan Maxi och Sara? Varför?
- Hur känner sig Maxi när hon tänker på Sara?
- Hur har lådan hamnat vid Maxis dörr tror du?
- Hur känner Maxi inför lådan? Varför?

s. 12 - 15

- Hur mår Maxi när hon står i hallen?
- Vad har hon för förklaring till hur hon mår?
- Vad tror du menas med uttrycket ”Det man ger, kommer tusenfalt åter”?
- Sara svarar inte på Maxis sms. Varför gör hon inte det, tror du?
- Varför dricker Maxi så mycket vin?

s. 16 - 27

- Vad är det Maxi vaknar av?
- Varför blir Maxi så stressad när hon ser Saras sms?
- Varför är Greken, Maxis och Saras favoritställe?
- Varför blir Maxi så rädd när hon ser lådan i hallen?
- Varför lämnar inte Maxi helt enkelt sin lägenhet?
- Det är något konstigt med lådan. Vad?

s. 28 - 34

- Hur tar lådan kontakt med Maxi?
- Vad vill den att hon ska göra?
- Varför gör Maxi som lådan säger?
- Vad händer när lådan är missnöjd?
- Vad gör Maxi för att lådan ska bli nöjd?

s. 35 - 46

- Varför håller Maxi om lådan när hon sover?
- Hur märker Maxi att lådan vill ha något annat av henne?
- Varför blöder Maxi?
- Vad tror du finns inuti lådan?
- Vad händer när Maxi matar lådan med sitt blod?
- Hur reagerar lådan när den blir matad med det den vill ha?
- Vem är Andréa?
- Varför känner Maxi det som att något har gått sönder inom henne?

s. 47 - 64

- Vad händer på de här sidorna?
- Vad hade du gjort om du varit i Maxis situation?
- Hur länge tror du att man kan överleva om man håller på som Maxi gör?
- Ungefär när börjar Maxi förstå att hon inte kommer att överleva?
- Vad är det sista som Maxi gör?

s. 65 - 67

- Varför befinner sig Sara i Maxis lägenhet?
- Hur upplever Sara sitt och Maxis förhållande?
- Hur ser det ut i Saras lägenhet?
- Hur slutar boken?
- Vad tror du kommer hända med Sara?

Fundera vidare

Här kommer några frågor att fundera vidare runt.

Börja med att fundera själv.

Sedan kan du prata med en kamrat.

- Vad är det i bokens handling som gör boken till en skräckhistoria?
- Boken är skriven i jag-form fram till de sista sidorna då berättelsen går över i tredje person. Varför tror du att författaren valt att göra så?
- Vad kommer du att minnas från boken? Varför?
- Finns det något i boken du tycker var konstigt? Varför?

Skrivuppgift

Vilka av de här beskrivningarna tycker du passar till bokens handling? Du kan välja flera av alternativen. Skriv och förklara dina val.

- Kärlek
- Sorg
- Glädje
- Arbetslivet
- Missförstånd
- Otur
- Lådan
- Krav
- Hot
- Hopp
- Våld
- Att göra slut
- Svek

– Men bli ihop med din chef då.

Det var i morse Sara skrek så.

Jag bär hennes ord i hjärtat hela dagen.

De skär som rakblad inne i mig.

Strimlar sönder allt som är roligt
med mitt nya jobb.

Jag älskar att vara projektledare.

Och nu har jag hittat ett jobb
som älskar mig tillbaka.

Även om det är väldigt mycket att göra.

Jag äter min lunch vid skrivbordet.

Svarar på mejl efter kontorstid.

Men det gör ingenting. Jag trivs ändå.

Sara däremot, hon trivs inte alls.

Vi har bråkat i veckor.

Hon sa att jag glömmer bort henne.

Att hon känner sig värdelös.

Att jag riskerar hela vårt framtida liv.

Att allt är mitt fel.

Sedan sa hon en sak till.

Något som jag var helt oförberedd på.

Sara vill inte ha några barn.

Hon sa det mitt i ett bråk.

Bara som i förbifarten
innan hon stack från lägenheten
och lämnade mig ensam.

Jag kunde inte röra mig på en lång stund
efter att hon gått.

Vi har inte pratat om barn eller giftermål.

Men hur fånigt det än låter
har jag drömt om båda.

En klänning av tyll. Löften om kärlek.
Ett barns mjuka kind mot min.

Nu känner jag mig lurad på allt.
Samtidigt håller jag på att sprängas
av all kärlek.

Jag har aldrig älskat någon
som jag älskar Sara.

Det är antagligen inte sunt.

För jag vet hur det är.

Människor som älskar gör galna saker.

Allt detta håller jag inom mig hela dagen
på jobbet.

När jag kliver av bussen hemma på Årstavägen
går det inte längre.

Tårarna forsar medan jag går mot mitt hus.

När jag öppnar porten brister det helt.

Ögonen immar igen.

Jag snubblar i trappan på väg upp till min dörr.
Därför ser jag inte föremålet
som står vid tröskeln.

Jag märker det först när jag slår i med stortån.
Smärtan skjuter upp i benet som en elstöt.
Jag sjunker ner på huk.

Andas, svär och biter ihop tänderna.

Det är en låda. Stor som en halv skokartong.

Jag ser att den är gjord av trä,

men ytan är så märkligt mörk och noga slipad.

Några linjer och ådringar syns knappt.

Jag känner att jag behöver röra vid den
för att få veta att den är verklig.

Jag sträcker mig, ska just greppa tag,
när en iskall pust blåser över mig.

Huden knottrar sig på hela kroppen.

Alla små hårstrån ställer sig upp.

Fingrarna på handen domnar.
Som om jag stuckit in dem
i en snöstorm.

– Vad i...?

Jag rycker undan handen
och pressar den mot magen.
Kroppsvärmen hjälper en aning
mot iskylan.

Vem i helvete har ställt
den här saken här?

Jag kan verkligen inte fatta.
Där finns ingen avsändare.
Inget lock som går att öppna.
Inte för att jag vill det heller.
Inget skulle kunna få mig
att röra den där saken igen.
Det enda jag vill är att den ska försvinna.

Jag reser mig snabbt upp.
Med darrande händer
rafsar jag efter nycklarna i handväskan.

Jag måste in. Nu.
Händerna skakar så mycket
att det är svårt att känna någonting.

Jag fumlar. Får tag i nycklarna
men tappar dem igen.

Rädslan gör det svårt att andas.

Munnen tycks torka ut.

Tungan klibbar mot gommen.

Till slut får jag äntligen grepp
kring nyckelringen.

I samma ögonblick som jag låser upp,
sparkar jag lådan åt sidan.

Den slår i väggen intill.

Stannar på snedden intill grannens dörr.